

LESSON 32

THE FIRST BUDDHIST COUNCIL (1)

The meeting to Preserve the Teaching of the Buddha

The Buddha's death was a great loss. All His followers, with the exception of Anagamis and Arahants, were plunged in deep grief and were weeping and crying. But an immoral monk who had entered the Order in his old age, was the only one that rejoiced at the Buddha's death.

“Do not be sad brothers,” he said. “Cry not. We are now free of that Great Ascetic. He constantly worried us, saying ‘This is suitable, this is not suitable.’ Now we are free to do what we like.”

သင်ခန်းစာ (၃၂)

ပထမသင်္ဂါယနာတင်ခြင်း (၁)

မြတ်စွာဘုရားရဲ့ တရားဓမ္မများကို သံဃာတော်များ စုဝေးအတည်ပြုခြင်း

မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု သက်တော်ကုန်ခြင်းသည် အလွန်ကြီးမားသော ဆုံးရှုံးမှုတစ်ရပ် ဖြစ်လေသည်။ အနာဂါမ်နှင့်ရဟန္တာများကလွဲလို့ အားလုံးသော ရဟန်းသံဃာတော်တို့သည် လွန်စွာမှ ပူဆွေးသောကရောက်ကြကာ ယူကျုံးမရ ငိုကြွေးကြလေတော့သည်။ သို့သော် တရားမရသေးသော နောက်ဆုံးအသက်ကြီးမှ သံဃာဘောင်အတွင်း ဝင်ရောက်လာသော ရဟန်းတစ်ပါးကမူ မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်ကို ဝမ်းသာနေလေသည်။

“ထိုရဟန်းကဆိုလေသည်။” ကိုယ်တော်တို့ မငိုကြနဲ့ ခုမှငါတို့တွေ ခုမှဘဲ မြတ်စွာဘုရားဆီက လွတ်မြောက် တော့တယ်။ ဘုရားက ငါတို့ကို အမြဲဆင်းရဲအောင် ချုပ်ခြယ်ခဲ့တာ၊ ဒါလဲ မလုပ်နဲ့၊ ဟိုဟာလဲ မသင့်တော်ဘူးနဲ့၊ အခုမှဘဲ ငါတို့လုပ်ချင်တာ လုပ်ခွင့်ရတော့မယ။

These unexpected words spoken by a monk hardly a week after the death of the Teacher made the Venerable Maha Kassapa, the third chief disciple of the Buddha, to call for a meeting of the leading Arahants in order to protect and preserve the Teaching. The other elder monks were consulted and they all welcomed the suggestion.

King Ajatasattu was informed of the intention of the Order of monks and he made all the necessary arrangements for the monks to meet at the entrance of the Sattapanni Cave in Rajagaha.

ရဟန်းတစ်ပါးရဲ့ ထိုသို့သော မထင်မှတ်သော စကားများကို မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်စံဝင်တော်မူပြီး တစ်ပါတ်မျှရှိစဉ် ကြားသိရသော် တတိယအကြီးဆုံးအဂ္ဂသာဝကကြီး အရှင်မဟာကဿပက မြတ်စွာဘုရားရဲ့ တရားတော်များကို မပျက်စီး မပြိုကွဲအောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရန် ရည်ရွယ်ချက်နှင့် အခြားသော သက်ကြီး မထေရ်များနှင့်တိုင်ပင် သဘောတူကာ ပထမဦးဆုံးသော သံဃာ့အစည်းအဝေးကို ပြုလုပ်ရန် ဆုံးဖြတ်လေသည်။

ကြံစည်ဆုံးဖြတ်ထားသည့်အတိုင်း ပထမသံဃာ့အစည်းအဝေး ရည်ရွယ်ချက်များကို အဇာတသတ် မင်းကြီးအား လျှောက်တင်ရာ မင်းကြီးက လိုအပ်သည်များကို စီမံပေးပြီး သံဃာတော်များ စည်းဝေးရန် ရာဇဂြိုဟ်ရှိ သတ္တပဏ္ဍိလှိုဏ်ဂူဝတွင် ပထမသင်္ဂါယနာကို ကျင်းပတော်မူလေသည်။

Five hundred seats were arranged and prepared in the large hall, but only 499 famous Arahants were chosen for the meeting. The empty seat was reserved for the Venerable Ananda, who was then still a Sotapanna.

Soon there was only one more day before the meeting was to begin. The Venerable Ananda thought, "The meeting is tomorrow. It is not right for me to go to the meeting as a mere learner and not an Arahant. I must try very hard to purify my mind in the little time left for me."

သံဃာတော် ငါးရာတက်ရောက်ရန် ခမ်းမကို စီစဉ်ထားသော်လည်း အရေးကြီးသော ကျော်ကြားသော ရဟန္တာလေးရာကိုးဆယ့်ကိုးပါးကိုသာ ပင့်ဖိတ်ထားလေသည်။ တစ်နေရာကို သောတာပန်အဆင့်သာရှိသေးသော အရှင်အာနန္ဒာအတွက် ဖယ်ထားပေးလေသည်။

မကြာခင်တွင် အစည်းအဝေး ကျင်းပရန် တစ်ရက်သာကျန်တော့လေသည်။ အရှင်အာနန္ဒာက ဤသို့ စဉ်းစားလေသည်။ “မနက်ဖြန်ဆို အစည်းအဝေးစတော့မည်။ ရဟန္တာမဖြစ်သေးဘဲ တရားကိစ္စ ကြိုးစားဆဲ သောတာပန်အဆင့်နှင့်တော့ မသွားသင့်ပေ။ ငါအချိန်နဲ့နဲ့ဘဲ ကြိုးစားအားထုတ်ဖို့ ကျန်တော့တယ်။ အစွမ်းကုန် ကြိုးစားရလိမ့်မည်။”

